

Izhaja v ponedeljek in petek.

Stane mesečno Din 7—,
za inozemstvo Din 20—.Račun pri poštno-čkovnem
zavodu št. 10.666.

Novo Doba

Režakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje, desno.
Rokopisi se ne vračajo.
Oglasi po tarifu.
Telefon int. št. 65.

Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti. — V tekstnem delu uvrščene novice s števkami so plačljive.

Štev. 6.

Celje, ponedeljek 20. januarja 1930.

Leto XII.

Izjava in govor celjskega župana v Beogradu

Ob priliki bivanja zastopnikov dravske, dunavske in drinske banovine v Beogradu so objavili beograjski listi izjave raznih zastopnikov banovin in vse važnejše govore, ki so bili izrečeni na banketih v hotelih »Srpski kralj«, »Ruski car« in »Bristol«.

Celjski župan g. dr. A. Goričan je dal 11. t. m. novinarjem naslednjo izjavo:

»Naše lepo Celje je igralo v starem in srednjem veku veliko ulogo. Istotako celjski grofi. Zadnji celjski grof Ulrik je imel rodbinske zveze s srbskimi despoti. Oženjen je bil s Katarino, hčerko despota Brankovića. V času avstrijske vladavine so hoteli ustvariti Nemci iz Celja bazo za svojo akcijo v Sloveniji. Nacionálni in odporni narodni element se je uprl temu pritisku.

Celje je že prej čutilo in tudi danes vedno čuti slovensko. Razpoloženje po 6. januarju je pri nas zelo optimistično. Prenehalo je partizanstvo in velike opasnosti vsled močno razvitega strankarstva in medsebojnih različnih vplivov. Sedaj so vse stranke složne. Skupin ni. Dela se za dobro in za napredek ne samo naše banovine, nego cele Jugoslavije.

Mnogo zaprek moramo premagati, a glavno vprašanje je za nas regulacija Savinje. Celje je v središču njene doline. Savinja poplavlja vsako leto in povzroča veliko škodo. Savinjska dolina producira velike količine hmelja. Celju bi bilo treba pomagati tudi iz drugih razlogov. Celje je središče prometa turistov in tujcev, ki ga vsako leto v velikem številu posečajo, kajti v njegovi bližini so naša najlepša kopaljšča Rogaška Slatina, Dobrna, Laško in Rimske toplice. Celje spada med najbolj razvita industrijska mesta. V njegovih tvornicah je zaposleno par tisoč ljudi.

Po 6. januarju in 3. oktobru pričakuje Celje še lepšega napredka. Zaradi tega je vladalo v njem in njegovi okolici toliko navdušenja za pot v Beograd, da se zahvalimo Nj. Vel. kralju.«

Na banketu v hotelu »Ruski car« je imel celjski župan naslednji govor, ki so ga sprejeli navzoči delegati vseh treh banovin z burnim odbravanjem:

»Celje je bilo že v srednjem veku vezano s srbstvom in s srbskimi vladarskimi hišami. Genijalni celjski grof Ulrik je oženil Srbkinjo, lepo Katarino, hčerko despota Gjorgja Brankovića. To je bila opora Slovencev in Srbov, to je bil branik na vzhodu proti Turkom, na zapadu pa proti habsburški sili.

Danes smo prišli v prestolnico, da se poklonimo Nj. Vel. kralju in mu izrazimo svojo globoko hvaležnost. Kraljev manifest od 6. januarja je označil nove linije našega državnega in narodnega življenja in ta akt Nj. Vel. kralja bo zapisan v jugoslovanski zgodovini z zlatimi črkami. S tem kraljevim manifestom je bil parlament razpuščen, ker ni nudil zadostno garancijo za razvoj državnega življenja. Na podlagi tega manifesta so prišli novi zakoni, ki so zajamčili državno in narodno edinstvo.

Nato je sledil akt od tretjega oktobra, s katerim je bila naša država razdeljena na devet banovin. S tem je bila ustvarjena solidna podlaga za razvoj države in naroda v vsakem pogledu. Na tej podlagi bo mogel narod v miru, sreči in zadovoljstvu razviti svoje sile in sposobnosti.

Na današnjem banketu ni mesta za sentimentalne govore. Današnji banket predstavlja zbor narodnih predstavnikov, ki so prispeli v prestolnico, da izrazijo svojo globoko hvaležnost in udanost svojemu vladarju in kralju.

Sedaj imamo državno ureditev, ki odgovarja težnjam in potrebam vsega jugoslovenskega naroda. Imamo formalno ustvarjeno državno in narodno edinstvo. Vsi zakoni, ki so izšli doslej od 6. januarja dalje, so izraz vsebine kraljevega manifesta. Naša dolžnost je sedaj, da pomagamo našemu kralju, da dosežemo cilje, ki so naznačeni v kraljevem manifestu. Tako delo bo ustvarilo poleg popolnega državnega edinstva tudi narodno duhovno ujedinjenje. Kot Slovenec in predstavnik dravske banovine napivam složnemu bratskemu delu za narod in državo.«

DOMAČE VESTI

d Hrvati pri kralju. Včeraj, na rojstni dan princa Tomislava je prispela v Beograd velika deputacija hrvatskih seljakov in seljakinj iz okolice Siska, Sunje in Dugega sela pod vodstvom sorodnikov pokojnega Stjepana Radića. Deputaciji je bil prirejen na beograjskem kolodvoru zelo prisrčen sprejem. Beograjska občina je priredila opoldne gostom v hotelih »Petrogradu«, »Imperialu« in »Srpski kroni« banket, popoldne pa je bila deputacija sprejeta v avdi-jenci. Po nagovorih nečaka pokojnega Stjepana Radića in bivšega radićevskega poslanca Ivana Radića, ki je med drugim prosil Nj. Vel. kralja za dovoljenje, da se postavi v Sisku spomenik kralju Petru, občinskega zdravnik iz Sunje dr. Žoltnerja in seljakinje Marije Šaltušičeve iz Kišme v občini Planika, ki je izročila za Nj. Vel. kraljico več lepih darov kmetijskega prebivalstva, je odgovoril Nj. Vel. kralj: »Dragi moji Posavci! Posebno drago mi je, da vas morem pozdraviti v svojem domu in da čujem vaše izjave vdanosti in zvestobe, vas dragi bratje kmetje Hrvati, ki vas kakor ostale seljaške brate vaše iz vse države in vse kraljevine odlikuje zdrava razsodnost, marljivost in narodna zavest ter privrženost kralju in domovini. Zelo sem ganjen po vaši nameri, da v večni spomin na delo velikega kralja postavite viden spomenik v svojem kraju. Vaše in vsega naroda pravilno pojmovanje mojih namer je olajšalo delo kraljevske vlade za izpolnitev naloge, ki sem ji jo dal. Po končani ureditvi državne uprave in uspešnem urejenju splošnih prilik in razmer v državi bo moja vlada v bodoče še bolj poklanjala vso pozornost krepljenju in razvoju občega narodnega gospodarstva, in prvi vrsti poljedelstva, te najvažnejše panoge narodnega življenja. Moje stremljenje bo, da se bo kraljevska vlada tudi v bodoče pri svojem delu dala voditi po načelih najpopolnejše pravičnosti, enakosti in zakonitosti. V imenu svojim in v imenu kraljice se vam zahvalim za lepe darove, ki jih bomo hranili kot drag spomin in dokaz ljubezni in privrženosti, s katero jih prinašate. Nesite moj kraljevski pozdrav na svoje domove in

dragemu narodu v vaših krajih. Vztrajajte še dalje pri delu za blaginjo naše drage domovine Jugoslavije. Verujte v njeno moč in veličino in njeno nerazdeljivost! S temi željami vas pozdravljam. Živeli!« Ožja deputacija je posetila predsednika ministrskega sveta generala Živkovića.

d Pospeševanje našega kmetijstva. V zakonu o pospeševanju poljedelstva, ki je v veljavi od 6. septembra l. l., so očitani pogoji za pospeševanje in napredek našega celokupnega poljedelstva. V naši državi je bilo doslej komaj 26 nižjih poljedelskih šol, ki seveda niso mogle ustrezati potrebam našega kmečkega prebivalstva. Vsled tega je bilo odredeno, da se naj vrši še to zimo v vseh srezih države vsaj po en zimski tečaj, v bližini poljedelskih šol in zavodov pa vsaj po en šesttedenski do trimesečni tečaj. V vsej državi je bilo doslej prirejenih že 450 do 500 takih tečajev, ki so jih posečali poleg strokovnjakov tudi številni kmetovalci, katerim so bili pri tej priliki pojasnjeni moderni nazori o poljedelskem napredku in moderne metode poljedelstva. Kmetovalci so povsod sledili pouku z velikim razumevanjem. Odziv kmetovalcev je bil v vseh srezih izreden. V mnogih krajih Južne Srbije in Črne gore so morali prirediti zaradi obilne udeležbe vzporedne tečaje. Uspeh tega dela znova dokazuje, da je treba poučevanju našega kmečkega prebivalstva posvetiti največjo pozornost.

d Jubilej slovenske napredne omladine. Povodom proslave 10-letnega obstoja naprednega akademskega društva »Jadran« se je vršila v Ljubljani v soboto in nedeljo veličastna spominska jubilejna svečanost starešinstva predvojnih naprednih akademskih društev »Slovenije«, »Tabora« in »Adrijek«. Med drugim so bili sprejeti načelni sklepi, da se osnuje starešinska zveza vseh nekdanjih in današnjih naprednih akademskih društev, koje naloga bi bila vzdrževati tesno vez med starešinstvom in akademskim naraščanjem.

d Imenovanje sanitetnega sveta dravske banovine. V sobotnih »Službenih Novinah« je objavljeno rešenje ministra za socijalno politiko in

Tast Kondelik in zet Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

35

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

»Ali tam?«

Katinka je bila tako presenečena vsled nepričakovanega in v tem času tako nenavadnega prihoda neznanke gospe, da je pokimala samo z glavo — in gospa je stopila odločno naprej. Čeprav je vse njeno vedenje kazalo naglico, vendar je šla tiho, brez hrupa. Skoro šepetaje je potrkala na vrata in jih je takoj odprla, tako da je glasni »dalje« gospe Kondelike priletel že do odprtih vrat.

Neznana gospa je vstopila z besedami: Bog daj srečo! — toda osupnila je, ko je videla dame v plesni, ko je videla pri divanu Vejvara, ki je v tem trenutku spustil roki. Gospa Kondelikova in teta Katinka sta skrili roki za hrbtom in sta obe začudeno gledali nepričakovanega gosta.

Tuja gospa se je zavedla, ko je videla vrata v drugo sobo. Pokazala je nanje s prstom in je vprašala:

»Ali je bolnica tam — — —?«

»Bolnica?« Gospa Kondelikova je

ponovila te besede v čudni slutnji. »Pri nas ni nihče bolan, gospa . . .«

V tem trenutku je pogledala na levo roko neznanke gospe, s katere se je razgrnil kos rute in je zagledala veliko torbo, iz katere so gledale mnoge, različne, njej že znane priprave. Sapa je v nji zastala. Toda v tem trenutku so se odprla vrata tudi vrata spalnice in na pragu se je pojavil mojster Kondelik, katerega je izvil neznani glas.

»Pri nas ni nihče bolan«, je ponovila gospa Kondelikova tesnobno, toda obenem tako s povdarkom, kakor bi hotela s temi besedami stlačiti gospo iz sobe, zakaj razumela je, s kakim naročilom prihaja.

»Toda to je presneto čudna pomoč!« je zaklicala neznanca, kakor bi bila sama v zadregi. »No, gledam, gledam, ker ste tu vsi napravljeni, kakor za ples. In glavo bi stavila, da mi je ona punca povedala. Hitro, hitro, letim naj — taka in taka vrata, nad njimi okence — — —«

»Ne, ne«, se je branila gospa Kon-

delikova, »to bo tu zraven, ti dve hiši sta si podobni.«

Sedaj je mojster spoznal, za kaj najbrž gre in je zamrmral:

»Še tega bi manjkalo!«

Gospa Kondelikovo kakor bi polil z vročim krompom. Čudno, da se je ni lotila omedlevica.

Neznana gospa je medtem zopet zagrnila ruto čez levo roko, da bi zakrila svojo ambulanco, pogledala je vse navzoče — pri čemur ji je najdalje ostal pogled pri Pepici — poklonila se je in se je opravičevala.

»Torej ne zamerite, prosim — ni se mi zgodilo to prvič, človek hiti, da ne bi zamudil, in te punce so kakor tesla. Ponižno se klanjam.«

»Nič hudega, nič, za to nihče ne more«, se je silila gospa Kondelikova, da bi se nasmehnila, toda nekaj jo je sililo, da bi gospo spremila. »Pazite, tam je tema«, in že je bila za vrati. Zaprla je za seboj, hitela iz kuhinje, zadržala je na hodniku neznanke in jo je šepetaje vprašala:

»Kdo pa ste vi, gospa? Odkod?«

»Moj Bog, milostljiva gospa, Anastazija Kofrankova — iz Štefanske ulice — ravno nasproti cerkve —«

»Hvala lepa«, je zašepetala gospa Kondelikova, »pazite na stopnice«. In že se je vrnila v sobo.

Mojster je dosedaj stal na pragu spalnice. In ko je gospa Kondelikova vstopila, se je obrnil v stran in je zamrmral:

»Bog z nami in slabo proč!«

Pristopil je k Vejvari, sklonil se je k njemu in je rekel:

»Veste vi, kak ptič je bil to?«

Moralo bi se to zgoditi šepetaje, toda vsi so slišali njegove besede. Vejvara se je smehljaj v zadregi in ni odgovoril. Pepica, ki je šele nehala jokati, je sedaj vstala in je šla v kuhinjo.

Prihod neznanke je povzročil sploh znatno in v tem trenutku skoro koristno zmešnjavo. Najbolj ji je bil hvaležen mojster Kondelik. Žalost nad ponesrečenim venčkom je bila popolnoma razgana, pozornost od krivca odvrnjena. In Kondelik se ni polenil, da ne bi tega slučaja porabil. Sprehajal se je iz obednice v spalnico, vračal se je, ustavljal se pri Vejvari, pri teti Katinki, in je napravil par zelo jedrnatih in mastnih opazk.

Nekaj časa je gospa Kondelikova to prenašala, toda slednjič je stopila v spalnico — kakor bi tam kaj iskala — počakala tam moža, zaprla skrbno vrata, ko je vstopil in ga posvarila:

narodno zdravje, s katerim so imenovani člani banskega sanitetnega sveta dravske banovine. Redni člani so: dr. Alojzij Zalokar, ravnatelj ženske bolnice in profesor babiške šole v Ljubljani, dr. Živko Lapajne, sreski sanitetni referent v Ljubljani, dr. Pavle Kanc, zdravnik v Ljubljani, dr. Franjo Jankovič, kaznilniški zdravnik v Mariboru, univ. prof. dr. Janez Plečnik v Ljubljani in dr. Josip Tavčar, zobozdravnik in predsednik društva zobozdravnikov v Ljubljani. Izredni člani so: za sanitetno tehnično stroko inž. Stojan Guzelj, tehnični referent higijenskega zavoda v Ljubljani, za lekarniško stroko Mr. ph. Gvidon Bakarčič, lekarnar v Ljubljani, za pravno stroko odvetnik dr. Viljem Krejči v Ljubljani in za socialno-politično stroko univ. prof. dr. Andrej Gosar v Ljubljani.

d Rok za likvidacijo 20% kronskih bonov oz. za reguliranje davčnih dolgov s temi priznanicami traja 60 dni, počenši z dnem, ko je dobil začetni zakon obvezno moč. Ker je bil zakon 17. t. m. objavljen v »Službenih Novinah«, poteče torej rok 17. marca. Likvidacijski rok ne znaša samo 45 dni, kakor so javili nekateri listi.

d Konjerejsko društvo za dravsko banovino. V sredo 15. t. m. se je vršil v Celjskem domu v Celju občni zbor obeh konjerejskih društev za mariborsko in ljubljansko oblast. Obe konjerejski društvi, ki sta doslej ločeno vršili pospeševalno in organizatorno delo ter po prevratu dosegli lepe uspehe, sta se na tem občnem zboru v najlepšem soglasju združili v enotno Konjerejsko društvo za dravsko banovino, ker sta smatrali to za potrebno in koristno. Na občnem zboru je bil izvoljen za predsednika g. Lovro Petovar, veleposestnik v Ivanjkojih, dosedanji predsednik društva v Mariboru, za prvega podpredsednika gospod Franc Zupančič, veleposestnik v št. Ruperu, za drugega podpredsednika gospod Fric Zemljčič, župan v Ljutomeru, za tretjega podpredsednika g. Franc Turnšek, posestnik v Gorici pri Žalcu. Občni zbor je imenoval dosedanjega predsednika konjerejskega društva v Ljubljani g. Franca Zupančiča v znak priznanja za njegovo tridesetletno marljivo delo v prid konjerje za svojega prvega častnega člana.

d Nova moderna tobačna tovarna v Nišu. Ena največjih in najmodernejših tobačnih tovarn v Evropi bo brez dvoma niška. Tvorница sestoji iz monumentalnih zgradb. Zaposlenih bo 900 delavcev. Kapaciteta bo 15.000 kg tobaka dnevno. Tvorница razpolaga z najmodernejšimi stroji na električni pogon, 20 za križanje, 17 za izdelavo zavojev in 24 za izdelavo cigaret. Na spomlad se bo tvorница še izpopolnila z novo livnico za

izdelovanje raznih delov, ki se bodo oddajali drugim tobačnim tovarnam v državi. Tudi se bo na spomlad zgradil okrog tvornice velik park.

d Dražji kruh v Mariboru. Pekovska zadruga v Mariboru je sklenila, da zaradi podražanja moke z današnjim dnem zviša cene kruhu v Mariboru za 50 par pri kilogramu. Kilogram belega kruha stane namesto 4.50 Din odslej 5 Din, črnega kruha pa namesto 4 Din odslej 4.50 Din. Istočasno so se tudi zvišale mezde pekovskim pomočnikom.

d Nova zdravnica v Mariboru. Zasebna zdravnica ga. dr. Ludmila Kovačeva v Mariboru, rodome Celjanka, je bila vpisana v imenik zdravniške zbornice za dravsko banovino.

a Konzulat ČSR v Ljubljani poziva tem potom vse one čl. državljane roj. letnikov 1908., 1909. in 1910., da se, v kolikor tega še niso storili, pri njem pisмено ali ustmeno zglašé v svrhu vpisa v naborno evidenco. Ob enem s prijavo naj predložé svoj čl. potni list ali kak dokument, ki dokazuje njihovo češkoslovaško državljanstvo. O točnem datumu naborov bodo naborniki pravočasno obveščeni potom posebnih pozivnic in tiska. K naboru naj se prigrasijo tudi oni starejši letniki, ki svoji obveznosti iz kateregakoli vzroka doslej niso zadostili.

d Umrj je v nedeljo 19. t. m. v Vojniku v 64. letu starosti dekan in župnik g. Ivan Toman, rodom Čeh iz Klatova. Bil je odličen duhovnik in vzoren gospodar župnijskega posestva. N. p. v m.!

d Dunajska vremenska napoved za torek 21. januarja: Severne Alpe: Pooblačenje na višinah, na zapadu predvidoma nekoliko snega, v temperaturi le male spremembe. Južne Alpe: Nikakih bistvenih sprememb.

Iz Celja in okolice

c Intervencije glede važnih občinskih zadev. Kakor smo že javili, sta celjski župan g. dr. Goričan in finančni referent g. dr. Vrečko te dni v Beogradu osebno izvršila razne intervencije glede najnujnih zadev celjske občine. Župan in finančni referent sta predložila v ministrstvu za javna dela načrt za regulacijo Savinje z varijanto. Nato sta se oglasila v tej zadevi pri prometnem ministru, ki je izjavil, da je pripravljen dati svoj pristanek k regulacijskemu načrtu, ker bi po novi varijanti odpadla oba sedanja železniška mosta, vsled česar bo potem mogoče celjski kolo-dvor primerno razširiti. V isti zadevi sta se župan in finančni referent oglasila še pri vojnemu ministru, ki je obljubil, da bo iz narodno-obrambnih oziriv podpiral ta načrt in po možnosti prispeval znatno vsoto k realizaciji. Pri intervenciji pri generalni direkciji carin glede izplačila

več pojasnjevala, prišla je nekako brisalko in je odšla iz spalnice.

Medtem je bila Katinka gotova in je začela pomagati gospem iz obleke. Vejvara je moral iti s svojima rokama v kuhinjo, v spalnici se je umival mojster Kondelik. Teta Katinka je prinašala materi in hčeri iz zadnje sobe navadno obleko. Šla je po poslednji kos, ko je mojster brisal glavo in roke. Ščela in glave je izmil barvo, toda roke je imel še modre kakor barvar.

Teta Katinka je bila ves čas kakor na trnju. Dobro je videla, v kako zadrego je spravil Beti neznan obisk, in čutila je, da jo Kondelikovo blebetanje muči. Danes torej — je menila, bi bil pravi trenutek, da bi napravila svoje korake, in to takoj, da ne bi Venceljček delal vsled tega čudnega slučaja dovtipov, neprijetnih obema gospema, starejši in mlajši. Ko je šla poslednjič v zadnjo sobo, je zaprla za seboj vrata spalnice, prišla Kondelika za ramo, uprla svoj pogled v mojstrove oči in je hitro rekla:

»O tej babi, Venceljček, niti besedice več. Ti si dober človek, toda jezik imaš kakor meč in znaš človeka mučiti. Moraš se na Beti ozirati, Ven-

cljček, ne smeš ji delati nobene žalosti v njenem stanju. Pestovala bo, oče boš —

»Ded, hočeš reči«, je popravil mojster Kondelik. »Vem, Pepica —

»Da bo Pepica pestovala, to se razume samo ob sebi, Venceljček«, je nadaljevala Katinka. »Ded boš in oče tudi —

»No, oče bo menda Vejvara!«
»Toda ti tudi, Venceljček, ti tudi! Beti bo tudi povila, razumeš? Ni ti hotela ničesar reči, ker jo je sram, torej ti povem jaz. Ne gledaj me, kakor čuk — da, da, Venceljček — meni se zdi, da bo pri vas prej krst, kakor pri Vejvarovih...«
»Kaj praviš, Katinka!« je rekel mojster tiho. »To je šala...«
»Ne, Venceljček, to je sveta resnica«, je potrdila Katinka resno. »Sedaj veš, kar moraš vedeti, in nikomur ne zini besedice. In na Beti imej ozir, zapomni si. In pred Pepico niti besede! Kakor da ne bi ničesar vedel.«

Katinka je končala, stisnila mojstru roko in je naglo odšla odtod, da se ne bi zdelo njeno obotavljanje nikomur sumljivo.
Mojstru Kondeliku so se povsile roke. Ves začuden je gledal za teto Katinko. Te novice ni pričakoval.

način oddolžimo eminentno izvršeni nalogi ljubljanske Glasbene Matice v tujini, kjer je v svoji kulturno-propagandni turneji izpregovorila glasno besedo o naši glasbeno-umetnostni kulturi vobče.

c Jubilej celjske Glasbene Matice. Glasbena Matica v Celju priredi v proslavo svoje desetletnice v soboto 1. in 8. marca dvojce koncertnih prireditev in prosí, da bi se celjska družva pri svojih prireditvah na ta dva datuma ozirala.

c Nova porodnišnica v Celju. Kakor smo že poročali, bo letos predvidoma dograjen nov porodniško-ginekološki oddelek pri celjski bolnici. Ta zgradba bo v vsakem pogledu moderno urejena ter bo imela prostora za 70 do 80 postelj. Kako zelo potrebna je bila ta zgradba, pričajo naslednji podatki iz dosedanjega porodniško-ginekološkega oddelka za leto 1929.: porodniških slučajev je bilo 265, ginekoloških slučajev 443, skupno torej 708 Porodov je bilo 217 (od teh živih otrok 188, med njimi 12 dvojčkov). V letu 1929. je umrlo 7 bolnic, operacij je bilo izvršenih 270. Oddodek ima 26 sistemiziranih postelj, na oddelku je bilo dnevno povprečno po 32 bolnic.

c Sokolska maškerada. Sokolsko društvo v Celju priredi v soboto 1. marca zvečer v dvoranah Celjskega doma običajno sokolsko maškerado.

c Občni zbor društva »Rdeči križ« v Celju bo v četrtek, 23. t. m. ob 18. uri v posvetovalnici mestnega magistrata. Na dnevnem redu bodo med drugim poročila funkcionarjev in volitve.

c Občni zbor Savinjske podružnice SPD v Celju se vrši v četrtek 6. februarja ob 8. zvečer v Celjskem domu (klubova soba), v slučaju nesklepnosti pa v smislu § 16. društvenih pravil ob pol 9., s sledečim sporedom: 1. Pozdrav načelnika; 2. poročila društvenih funkcionarjev; 3. sklepanje o prepustitvi Hausenbichlerjeve kočé Trboveljski podružnici; 4. volitev novega odbora, preglednikov računov in zaupnikov; 5. slučajnosti.

c Ljudsko vseučilišče. Danes, v ponedeljek 20. januarja ob osmih zvečer nadaljuje in konča g. prof. Osip Šest iz Ljubljane svoje zanimivo in poučno predavanje o sigurnem nastopu doma in v družbi. Predavanje se vrši v risalnici deške meščanske šole.

c Šolska proslava sv. Save se vrši v ponedeljek 27. t. m. ob 10. uri dopolne v telovadnici deške osnovne šole v Celju. Obvestila o tej proslavi so že razposlana.

c Avtobus Celje—Kozje—Podsreda prične zopet voziti v četrtek 23. januarja popoldne ob 5. uri izpred kolodvora v Celju v Podsredo in na to redno vsak dan iz Podsrede ob pol 6. uri zjutraj v Celje in obratno, če ne bo zopet nastopila kaka večja snežna ali druga ovira.

c Celjsko gasilno društvo v preteklem letu. Gasilno društvo v Celju je bilo lani 20-krat alarmirano in sicer 19-krat k požarom in 1-krat zaradi nezgode. Slepkih alarmov je bilo četrdo.

c Poletne kolonije ob morju. Letos bo celjsko Kolo poslalo več kolonij na morje, ker bo imelo lastni dom, ki je v izvenpočitniški dobi namenjen tudi ženam srednjih in šibkejših slojev. Prijave sprejema blagajničarka Kola strokovna učiteljica gdč. Kernova ob nedeljah od pol 10. do pol 11. ure in ob sobotah od pol 11. do pol 12. ure v meščanski šoli. Plača se lahko že v obrokijh naprej. Plačani zneski se vrnejo, če se stran-ka odjavi 10 dni pred odhodom. Brez stanovanja plačajo odrasle osebe za oskrbo dnevno 25 Din, s stanovanjem v skupni dvorani 28 Din, v manjših sobah s 4 do 5 posteljami 30 Din. Otroci do 16. leta plačajo za tri tedne z vožnjo vred 600 Din, od 16. leta naprej 700 Din.

c Domača veselica v prid Dijaški kuhinji, ki se je vršila v soboto zvečer v restavraciji Narodni dom, je bila zelo dobro obiskana in animirana ter je potekla v splošno zadovoljstvo posetnikov.

c **Srednješolsko gibanje.** V nedeljo 26. t. m. dopoldne se bo vršil v Narodnem domu v Celju izredni občni zbor Saveza jugoslovenskih srednješolskih združenj, župe za Slovenijo v Celju. Ker je udeležba obvezna, naj se takoj prijavijo delegati. — Dijaška organizacija »Sloga« v Celju bo priredila 15. marca v Celju svojo akademijo in naproša celjska društva, da bi ta večer ne prirejale svojih prireditvev.

c **Novi predstojnik celjske policije** policijski svetnik g. Alojz Geržinič je prispel danes iz Ljubljane v Celje in nastopil svoje službeno mesto.

c **Umril je** v soboto 18. t. m. v celjski bolnici 30-letni žagar Josip Ribar iz Orle vasi pri Petrovčah. N. p. v m.!

c **Zopet vlom sredi mesta.** Ko se je vračal celjski trgovec z manufakturo g. Franc Rosman v nedeljo 19. t. m. ob treh zjutraj s svojo soprogo domov v Gaberje, je hotela njegova soproga vzeti iz trgovine na Kralja Petra cesti možovo kolo, ki ga je potreboval g. Rosman v nedeljo za neki trgovski opravak. Pri tem sta oba opazila, da je bilo v trgovino vmlajeno. Na zunanji strani vrat sicer ni bilo znakov, pač pa je bila ključavnica na notranji strani pokvarjena. Na tleh v trgovini sta ležala dva vetriha in rujava plaheta, last g. Rosmana, ki pa je bila oškropljena z blatom. Na prodajni mizi je bilo razmetano manufakturno blago. Kakor je g. Rosman kasneje pri inventuri ugotovil, je zmanjkalo manufakturnega blaga v vrednosti 19.299 dinarjev 85 par. Ker je bila pokvarjena ključavnica vredna 36 Din, znaša skupna škoda 19.335 Din. Celjska policija je takoj uvedla zasledovanje storilcev. V trgovino g. Rosmana je bilo že pred meseci vmlajeno.

c **Nesreče.** 29-letnega delavca Ivana Potočnika iz Gornjega grada je 15. t. m. med delom v gozdu pritiskalo deblo z vso silo na desno nogo in mu jo zlomilo v stegnu. — 41-letni delavec Štefan Jermol iz Arclina pri Vojniku je 15. t. m. v gozdu obsekoval podrta drevesa, pri tem pa mu je spodletela sekira in ga zadela na desno nogo s tako silo, da mu je presekala čevljev in se zarezala v nogo. — 47-letni drvar Ivan Hrovat iz Špitaliča pri Motniku je 6. t. m. obsekaval veje podrtih dreves, ki so jih tovariši spuščali po bregu do njega. Nenadoma je pridržalo drevo. Hrovat se ni pravočasno umaknil in veja drevesa ga je z vso silo zadela in se mu zapela v trebuh, tako da je izstopil del drobovja. Hrovata so spravili na njegov dom, kjer je ostal štiri dni brez zdravniške pomoči. Njegovo stanje se je vsled tega seveda poslabšalo in 10. t. m. so morali prepeljati ponesrečenca v Celje. — 31-letni tehnik Julij Einfalt je 15. t. m. pri delu v Westnovi tovarni v Gaberju zadel ob rob pločevinaste plošče in si prerezal desno roko. — 44-letni delavec Valentin Imenšek je pred dnevi spravljal led v neko lednico v Celju. Ko je spuščal ledene plošče po koritu v ledenico, je deska korita odletela, ga zadela na glavo in ga občutno poškodovala. — Vsi ponesrečenci se zdravijo v celjski bolnici.

c **Nezgoda na cesti.** Ko je šla 70-letna posestnica Marija Vrhovškova s Teharja v soboto 18. t. m. okrog 9. dopoldne v Celje, ji je na cestnem hodniku v bližini mostu čez Voglajno v Zavodni spodrsnilo. Starica je padla tako nesrečno, da si je izpahnila nogo v kolenu. Na njeno željo so jo pripeljali na njen dom.

c **Mlada navihanka.** V četrtek je bila 18-letna Hedvika V. v Celju aretirana zaradi suma nekega pregreška. Pri aretaciji je začela tožiti, da je pojedla več kosov steklenine in da bo kmalu umrla. Spravili so jo takoj v bolnico, kjer pa so ugotovili, da Hedvika ni jedla steklenine, ker je imela nepoškodovana usta in gola. Ko se je zdravnik za trenutek odstranil, je dekle izrabilo priliko in pobegnilo iz poslopja.

c **Drzna tatvina.** V petek zjutraj je stopil v sobo akademskega slikarja g. Mira Modica v Razlagovi ulici neznan možki in je v nemškem je-

ziku vprašal, če ni nikogar doma. G. Modic je vprašal neznanca, kaj želi, ta pa je takoj izginil. Kmalu nato pa se je neznanec vrnil in zopet takoj odstranil. Ker je g. Modic močno kratkoviden, tujca ni spoznal. Ko pa se je hotel obleči, je opazil, da mu je neznanec ukradel s stola 100 Din vredne hlače.

Gospodarstvo

Repertoar:

Sobota 25. januarja ob 20.: »Siromaštvo ni greh«. Gostovanje hudožestvenikov.

* **Hudožestveniki v celjskem gledališču.** Gostovanje slovitih članov moskovskega Hudožestvenega teatra se vrši v celjskem gledališču v soboto 25. t. m. zvečer. Uprizori se Ostrovskega igra s petjem »Siromaštvo ni greh«. Vstopnice se dobijo že v predprodaji v knjigarni Goričar & Leskovšek. Na razpolago je še večje število lož in parternih sedežev. Opozarjamo, da je bilo rezerviranje vstopnic obvezno in da je vračanje vstopnic nemogoče, ker se je mogla gledališka uprava le na tej podlagi definitivno odločiti za gostovanje. To gostovanje bo za Celje izreden gledališki in umetniški dogodek, za kar moramo upravi celjskega gledališča, ki je vse storila, da se je to gostovanje omogočilo, čestitati. Od gledališke publike in naše javnosti pa pričakujemo, da bo znala to v polni meri ceniti in da bo gledališče napolnila.

* **Zagrebski list o hudožestvenikih.** Včerajšnje »Novosti« objavljajo kritiko gostovanja hudožestvenikov v zagrebškem gledališču 17. t. m. z Ostrovskega komedijo »Siromaštvo ni greh«. Iz kritike posnemamo nekoliko mest: »Gostujoča skupina M. H. T. je razvila ves svoj znani nam specifikum dovršene realistične igre in režije. Sinočnji večer je bil pravo razodetje vsega bogastva njihove visoke umetnosti.« — »... kipeče, sijajno življenje Ostrovskega komedije, s tragičnim zapletljajem, s srečnim razpletom, obiljem komike, plesom, pesmimi, družabnimi slikami in očarujočo originalnostjo ruskega patrijarhalnega rodbinskega življenja v bogatih trgovskih rodbinah prošlega stoletja.« — »Slike so bile tako živahne in so se vrstile v tako naravno-resničnem redu, pesem, ples in gitara, dovršena igra, a uprav virtuoza režija so napravile celo dejanje in njegove podrobnosti vsakemu razumljive, dostopne in zanimive.«

Kino

Mestni kino Celje. Ponedeljek 20., torek 21., sreda 22. in četrtek 23. januarja: »Gospodična Elza«. Sedem pretresljivih dejanj o trpljenju dekleta iz boljših krogov po znani noveli Arturja Schnitzlerja. V glavnih vlogah Elizabeta Bergner, Albert Steinrück, Jack Trevor in Albert Bassermann. Dejanje se vrši na Dunaju in v Švici za časa zimskih sportnih tekmovanj. Velefilm »Gospodična Elza« je vzbudil doslej še povsod ogromno pozornost. Za mladino povedano.

Celjski trg in sejmi v letu 1929

Mestno tržno nadzorništvo v Celju je sestavilo statistiko o tržnih razmerah v Celju v letu 1929. O gibanju cen najvažnejšim živlenskimi potrebščinam smo že poročali. Iz statistike posnemamo še nekoliko zanimivih podatkov.

Kmetje in vrtnarji so donasali v minulem letu na celjski trg zadostne množine blaga. Cene so bile razmeroma visoke, vendar pa razen mesnih cen v splošnem stabilne. Goveje in teleče meso se je sredi leta podražilo za 2 Din pri kilogramu. Mleko se je redno pregledovalo na kolo-

dvoru in na trgu, čisto pa še v mlekarnah in na zahtevo strank tudi po privatnih hišah. Zaradi ponarejenega mleka ste bili kaznovani samo 2 osebi. Leta 1921. je bilo zaradi tega pregreška kaznovanih 10 strank, v zadnjih letih pa je ponarejanje mleka skoro popolnoma prenehalo. Istotako so se na trgu večkrat pregledovala jajca in smetana.

Splošni pregled živil se vrši vsako jutro v zimskem času med 8. in 9., poleti pa med 6. in 7. uro. Mesnice in prekajevalnice so bile kontrolirane vsak teden, mesarji in prekajevalci na trgu pa vsak dan. Zaradi prestopka obratovalnega reda za mestno klavnico sta bila ovadena dva mesarja, ker nista dala uvoženega mesa v klavnici pregledati.

Poleg številnih sladoledarjev so bili strogo kontrolirani tudi gostilničarji in vinski trgovci. V splošnem je bilo vino pristno, enemu trgovcu pa je bil v točilnici zaplenjen sodček pokvarjenega vina; trgovec je bil sodnijsko občutno kaznovan.

Živinski in kramarski sejmi so se vršili prvo soboto po sredi posta, dalje 21. oktobra in 30. novembra. Na vse tri letne sejme je bilo prignanih komaj 396 glav živine. Na kramarske sejme je prišlo po 185 do 230 domačih in tujih trgovcev. Svinjski sejmi so se vršili, izvzemši izredno mrzle zimske dneve, vsako sredo in soboto in so se dobro obnesli. Na svinjske sejme so lani pripeljali 7621 svinj. Svinje dovažajo na celjski trg večinoma iz šmarskega okraja. Ker gojijo v tem okraju prvovrstno pasmo, kupujejo radi te svinje tudi kupci iz raznih drugih okoliških krajev za pleme in rejo. Mesečni živinski sejmi se kljub obširni reklamii niso mogli uveljaviti. Lani je bilo prignano na te mesečne sejme skupno komaj 51 glav živine. Ker je živina v splošnem slaba, izostajajo kupci. Dogon je znašal mesečno 2 do 10 glav, dogodilo pa se je celo, da se sejm niti ni mogel vršiti, ker sploh ni bilo prodajalcev.

Po svetu

s **Najstarejše drsalke.** Že okrog leta 1.000 pred Kristovim rojstvom so se posluževali za drsanje po ledu drsalk. O tem priča s konjskih kosti napravljena drsalka, ki je spravljen v berlinskem muzeju. Izkopali so jo sredi 19. stoletja, ko so odkrili stavbe na kolenh blizu Spandaua. Drsalke iz konjskih kosti so nadomestili z železnimi šele sredi 13. stoletja. Prvi, ki so izdelovali take drsalke, so bili Nizozemci.

s **S prezezanim vratom 18 km daleč peš.** V bolnici v Bekescsabi se je 2. t. m. zjutraj pojavil kmet Janos Segele, ki si je v samomorilnem namenu z britvo prerezal vrat in tako težko ranjen šel iz svoje vasi 18 km daleč peš v bolnico. Ko so ga pripekljali v operacijsko dvorano, se je zgrudil in umrl.

Za „Dečji dom“ ob morju

V idiličnem jadranskem zalivu, obdanem z vinorodnimi griči, leži ličen kraj Bakarac. Snežno bele hiše pričajo o redu in snagi prebivalcev, kar je tem lepša lastnost, ker žive v precej skromnih razmerah.

Nedavno se je otvoril železniški promet do Bakra in tekem prihodnjega leta bo dograjena železnica že do Bakarca. S tem bo pridobil kraj vsestransko in se sčasoma nedvomno povzpел do istega razvoja, kakor druga morskala kopališča. Domačini imajo že načrt za ureditev moderne kopališča, ki je tam sedaj bolj primitivno. Posebno privlačen pa je Bakarac vsled žive, zdrave pitne in zelo hladne vode ter zmerne temperature. V topolovem parku najdemo hladno senco in skozi dolgo sotesko nam pihlajo vedno hladilne sapice.

V tem lepem, zdravem morskem kraju stoji obširen dom, ki preide v najbližnjem času v last Kola jugoslovenskih sester v Celju. Že šest let je vzdrževalo društvo ferijalne kolonije ob morju, vendar je moralo na-

Izvirne francoske pastilje

Valda

obvarujejo Vas vseh zlih učinkov mraza, megle, mokrote in bacilov na dihalne organe.

Prodajajo vse lekarnе in drogerije.

vadno vsled pomanjkanja prostora odkloniti veliko število potrebnih. Tudi se je moralo društvo večkrat seliti s svojim skromnim inventarjem, kar je povzročalo nepotrebne stroške in škodo.

V novem domu si bo uredilo prostore in jih po možnosti opremilo udobno in higijenično za stalno bivanje skozi celo sezono. V domu ne bodo našli krepčila samo otroci, temveč v izvenpochitniški dobi tudi odrasle osebe, izčrpane in oslabele namoščenke, matere z malo deco itd., za razmeroma jako nizko odškodnino.

Ker je društvo svoje skromne vsakoletne dohodke v svrhu vzdrževanja ferijalnih kolonij v prid najrevnejšim sproti izčrpal, stoji sedaj pred veliko nalogo, da zbere potrebno vsoto za nakup doma. Dasi se društvo dobro zaveda, da se ima zanašati samo na pomoč in pripravljeno javnosti, se vendar ni ustrašilo velikega bremena. Prepričano je, da bo javnost uvidela velike koristi, ki se ji obetajo po uspeli in dovršeni nalogi in bo društvu priskočila na pomoč po svojih močeh. Iskaje virov, po katerih bi bilo javnosti olajšano, društvu pa vendar pomagano, je društvo sklenilo obrniti se v prvi vrsti na svoje članice s prošnjo, da plačajo članarino za več let naprej. Mnoge so to že radevolje storile. One, pri katerih pa se doslej še nismo oglasile, naprošamo, naj nam o priložnosti enako priskočijo na pomoč. Obračamo pa se tudi na vse one, ki doslej še niso naše članice in na vso ostalo javnost v Celju, okolici in izven nje, s prošnjo, da nam po svojih močeh pomagajo.

Razen denarja za nakup doma potrebuje društvo tudi lesa za napravo jedilnih miz in klopi, kuhinjske posode, namiznega orodja in posode, žičnatih posteljnih vložkov, platna za rjuhe, žimnice, blazine in kocе. Težko je namreč malčkom prenašati lastno posteljno opremo in jedilno posodo z orodjem poleg druge potrebne prtljage na potovanje.

Obračamo se tem potom na tovarniška podjetja, večje trgovine in lesne trgovce z vljudno prošnjo, da nam darujejo, kar morejo.

Kolo jugosl. sester v Celju.

Strojno ažuriranje Din 150
Strojno entlanje Din 1—

Lepo solidno delo samo pri

B. Pušnik

Cankarjeva cesta 4 (stara hiša Ljudske posojilnice poleg davkaritje).

Za šivilje znaten popust.

J. G.:

Na smučeh preko Pohorja

»Celje!« kliče sprevodnik ljubljanskega vlaka v megleno noč. Nad vstopajočo in izstopajočo množico se premikajo naše zakrivljene deske — smuči. To so deske, ki sicer ne pomenijo vsega sveta, pa vendar njega najlepši del, zimski planinski svet. Še enkrat se poslovimo od znanih smučarjev, ki gredo v Savinjske planine, potem pa vstopimo v vlak, ki nas naj odveče do Hoč.

Andrijo, zmogovalec nad Matterhornom, Deleja, avtoriziran vodnik za Hudičev graben in Svetino, in jaz, basist v smučarskem kvartetu »Ščinkovec« — to je naša družba.

V vlaku smo se sestali z večjo družbo Ljubljancev, ki so imeli isti cilj, kot mi; prevoziti Pohorje od Hoč do Slovenjgradca. Z njimi je bilo tudi nekaj »fantkov«. Posebno eden je nam Celjanom močno ugajal. Frapantno je namreč slišal na Asto Nielsen. Ker je pa tokrat nekoliko kašljal, smo ga prekrstili v »Astmo« Nielsen.

Hoče. Dolga povorka smučarjev se premika po škripajoči cesti od kolodvora proti Pohorju, ki vzdiguje svoj gozdnat hrbet kot črn zid proti lesketajočim se zvezdam. Okrog nas je svetla, mrzla zimska noč in mir, v nas pa vroča, vriskajoča ljubezen do vsega lepega.

Ljubljanski smučarji so se ustavili v vasi Hoče, da so se okrepčali s čajem, mi trije pa smo sami nadaljevali pot proti Mariborski koči. Kmalu so nas zajeli pohorski gozdovi. Lepi so gorski gozdovi v zimskih nočeh, a pohorski gozdovi imajo nekaj prav posebnega. Temni so in globoki, kot človeška duša. Vsi tihi so, le v najvišjih vrhovih dreves zveni spokojna pesem noči. Ko smo malo postali, da smo si oddahnili, je rekel Andrijo: »Vojna je pravzaprav velika svinjarija. Takole stojiš v gozdu, da si oddahneš, pa začne nenkrat streljati na tebe — človek!«

Hitro so nam minile ure in okrog dveh po polnoči smo budili oskrbnico Mariborske kože. Komaj smo se dodobra ogreli in nasitili, so že prišli ljubljanski smučarji. Nekaj časa smo se še pogovarjali, tudi nekaj smučarskih pesmic smo zapeli, potem smo se pa odpravili k počitku.

Ko smo drugo jutro navezali smučiči, je solnce stalo že precej visoko. Temnomodro nebo je bilo brez najmanjšega oblaka, ozračje je bilo čisto, tako da je segal pogled preko ptujškega polja daleč v prekmurske ravnine. Po pretoku ene ure smo prišli do ruške kože. Tu smo zajtrkovali ob zvokih gramofona, ki sta ga navijala dva koketna mariborska »fantka«. Po zajtrku smo se še malo solnčili na verandi pred kočo, potem smo pa zopet navezali smučiči in odvozili proti Klopnemu vrhu. Nam, ki smo navajeni na alpinske terene Savinjskih in Julijskih Alp, je nudilo Pohorje čisto novo sliko. Povsod gosti gozdovi, položna pobočja in dolgi, ravni grebeni. Pa voda! Smučaš v višini 1300 m, pa vidiš potoček, kako živahno skaklja med debelimi stenami snega po temnem granitu. Spomnili smo se na naše spomladanske smuške ture na Ojstrico in Planjavo. Kako bi se nam prilegla takale vodica, ko smo se skrivali pred pripekajočim solncem pod šotorom, improviziranim iz smuških jopičev. Snežnica nam je pa le še bolj sušila grlo in razjedala ustnice. A tak potoček ni morda osamljen pojav na Pohorju. Prav pogosto, skoro bi rekel, vsakih deset korakov ga srečaš.

Zatopljen vsak v svoje misli smo smučali po gozdovih. Vse je bilo tiho, le naše smučiči so nam pele prijetno melodijo, ko so rezale svežo smučino v kristalen pršič.

Privozili smo v globoko kotanjo in smo obstremeli, tolika lepota se nam je nudila. Na majhni jasi nekaj temnih ogljarskih in drvarskih bajt, pokritih z debelo plastjo snega. Okrog jase visoke, stoletne smreke. Za gozdom pa je žuborel širok in globok potok Bajgot, ki je nekaj sto metrov nižje bobnel preko granitnih in ledenih kaskad: Šumik.

Nad vso to pokrajino se je bočilo temnomodro nebo, solnce pa je sipalo nanjo svoje svetle žarke, tako da je blestela in bliščala, kot bi bila posuta z milijoni kristalov.

Nemogoče je opisati vso to lepoto, kot je nemogoče opisati lepoto kake Rafaelove slike ali Tagoreove pesmi. To je treba videti, občutiti, doživeti. Tudi ni vsak človek za prirodne lepote. Priroda vrača človeku, tisočkrat povečano, samo ono lepoto, ki jo človek sam vanjo položi.

Od Bajgota nas je pripeljala pot do Stare glažute. Na položni poseki stoji lesena bajta, poleg bajte hlev, v njem koza. Tukaj prebivajo torej ljudje Najbrže drvarji. Ko smo sedeli na kupu drv in počivali, je prišel k nam majhen deček sedmih let. Nič se nas ni bal. Korajžno se je z nami pogovarjal.

»Kako ti je pa ime?« ga vprašam.

»Hanzek.«

»Ali si kaj priden?«

»O ja!«

»Ali si tukaj doma?«

»O ja!«

»Se ti tudi smučaš?«

»O ja!« In oči so mu zažarele v ponosu.

»Se rad smučaš?«

»O ja!«

»Imaš še kakega bratca ali sestričo?«

»O ja, enega bratca še imam.«

Dali smo mu sladkega prepečenca. »Tukaj imaš, ker si priden. Pa moraš tudi bratcu kaj dati!«

»O ja!« In odhitel je k bratcu.

Na Stari glažuti sem imel tudi priliko ogledati si smučiči, kakršne že od davna rabijo Pohorci. To so kratke, široke deske, na prednjem koncu malo prišiljene in zakrivljene. Vezi na teh smučeh so čisto primitivne. Na sredi smučke je pribit širok jermen, v katerega se vtakne stopalo. V lesu za svoje smučiči Pohorci niso izbirčni. Rabijo javorjev, smrekov, pa tudi bukov les. Na takih smučeh se vozijo drvarji pozimi v dolino, pomagajoč si z dolgo palico. Navzgor pa smučiči nosijo.

Od Stare glažute smo vozili še dobro uro po položnem, skoraj ravnem, gosto obraslem grebenu do kože na Klopnem vrhu. Na pobočjih okrog kože je bilo vse polno smučarjev in smučark. Tudi koča je bila precej polna Mariborčanov, Ljubljancev in Zagrebčanov.

Naročili smo juho, ki nas je prav dobro okrepčala. Za dober tek sta skrbela gramofon in pa stasita, čedna Mariborčanka, ki je v tesnem objemu zagorelega kavalirja plesala ob zvokih Creole. Če je tudi pri smučanju tako gibčna in prožna v kolekih, kot pri tangu in foxu, potem je »fejst fantek«.

Še nekaj časa smo sedeli in počivali, potem smo pa zopet navezali naše deske in odšli proti koči na Pesku. Zopet temni gozdovi, živahni potočki, pravljicne jase in mir. Mir, kakršen je samo v gorskih gozdovih pozimi.

Prve vijoličaste sence so padale na pohorska pobočja, na zapadu pa je nebo žarelo v rdečih ognjih, ko smo prismočali do cilja. Koča je bila že precej polna in z mrakom so prihajale vedno nove partije. Od povsod so prihajale. Od Roglje, od Planinke in od šentlovrenških jezer, od Črnega vrha in od ribniških jezer. Večer je potekel v prijetnem kramljanju. Govorili smo o smučanju in o turistik, o slovenskih planinah in o slovenski narodni pesmi, o muziki in o lovu in še o marsičem.

Zadnje zvezde so ugašale na jasnem nebu, ko smo odšli drugo jutro od kože na Pesku. Naš cilj je bil še daleč: preko Velike Kope v Mislinjsko kotlino. V prvih jutranjih urah smo še vozili po gozdovih. Čim delj proti zapadu smo prihajali, tem več je bilo snega. Drevesa so bila uklejnena v težke ledene in snežne oklepe, nekatera so izgledala kot čudne pošasti. Sličila so na severne medvede, na mrože, na kenguruje in na žirafe. Če bi bil človek sam, bi ga bilo strah teh pošasti v jutranjem somraku.

Počasi se je delal dan. Zvezde so ugasnile. Na vzhodu se je prevleklo nebo s svetlorumeno kopreno. Prej temnosive sence so dobivale živahnejše barve. Postale so zelenkaste in vijoličaste.

Ko smo prišli na Planinko nad šentlovrenškimi jezeri, so se gozdovi razklenili. Stali smo na golem pobočju. Odprl se nam je diven razgled. Na severu dolga, bela veriga Malih in Visokih Tur z Velikim Zvonarjem. Na zapadu Urška, Peca, Karavanke. Čisto v ozadju, za Karavankami, je dvigal Triglav svoj vrh v srebrni pajčolan solnčnega prahu. Pred nami pa so stale naše Savinjske planine. Kot brušeni kristali so kipele, vse svetle in blesteče, v jasno nebo. Dobro smo razločili vse znane vrhove: Grintavca, Skuto, Rinko, Planjavo, Ojstrico in Raduhu. Dalje proti jugu smo gledali Mozirsko planino, Menino, Dobrovlje, Sveto planino, Kum, Lisco in še več. Sami hribi, kamor je segalo oko. Pod nami pa so ležale Savinjska dolina, Koroška ravan in Dravska dolina.

Od Planinke nas je vodila pot, vedno po golih grebenih, proti Črne-

mu vrhu in Veliki Kopi. Solnce nam je žgalo v obraz in na roke, naši pogledi so hiteli v daljave, naša srca so pa vriskala spricho tolike lepote.

Solnce je prišlo na najvišjo točko svoje poti, ko smo obstali na Veliki Kopi. Isti krasni razgled kot prej, samo pod nami se nam je odprl pogled še v Mislinjsko kotlino. Nekaj časa smo sedeli na vrhu. Potem smo si pa poiskali našo pot za smuko v dolino. Po gozdovih in travnikih, mimo kmetij in cerkvic smo smučali. Vse nižje, nižje. Na obzorju so se potapljale gore, druga za drugo. Za nami se je kadil pršič, njegovi kristali so blesteli v solncu.

Ko smo stopili v Turiški vasi na vlak, je Velika Kopa rdela od zadnjih solnčnih poljubov, pobožna Urška se je pa sramežljivo zavila v vijoličast plašč večernih senc.

Zastonj

dobite 1. štev. »Romana«, tednika za vse, na ogled, če izpolnite spodnji odrezek, ga nalepite na dopisnico in pošljete na upravo »Romana«, Ljubljana - Breg 10.

Razločno izpolnite in odrežite!

Glede na oglas v »NOVI DOBI« Vas prosim, da mi pošljete 1 številko »Romana«. Če mi list ne bo ugajal, ga v treh dneh vrnem.

Ime: _____

Poklic: _____

Kraj in z. pošta: _____

Celjska posojilnica d. d.

v Celju

v lastni palači Narodni dom

Stanje hranilnih vlog nad Din 75,000.000.—

Lastna glavica in rezerva nad Din 13,000.000.—

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju in točnemu izplačilu.

Kupuje in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

samo na veliko!

Samo na veliko!

Čaj — Mount Everest

v zavitkih in zabojih nudi po originalnih cenah

Alojz Mastnak

CELJE, KRALJA PETRA C. 22

veletrgovina kolonialnega in špecerijskega blaga

Lastna pražarna kave

Mlin za dišave

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave.

CELJE, ZA KRESIJO 4.

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila. Postrežba točna in solidna. Cene zmerne. 50-28

Išče se
soba ali lokal
v mestu, pripraven za šiviljsko obrt. Naslov v upravi. 4-2

Diplomirana
učiteljica glasovirja
Katica Hoffmann, absolventinja zagrebške Muzičke akademije, poučuje vestno in točno. Vpraša se od 2. do 3. pop., Celje, Pred grofijo 7/II. 3-4

Sprejme se

na deželo trgovska pomočnica začetnica. Prejemki po dogovoru. Naslov v upr.

Sprejemem
NOČNEGA ČUVAJA
Pismene ponudbe — prepisi spričeval na P. Majdič Sp. Hudinja.

PEKARNO

dam v najem oz. prodam za 90.000 Din. Razen pekarnice sta na razpolago 2 sobi, kuhinja, pralnica in vrt. Ponudbe na upr.

Oddam takoj lepo
sobo in kuhinjo
z električno razsvetljavo. Sv. Jožef 123.

Krasna jedilnica

še skoraj nerabljena, se radi selitve takoj pod ceno proda. Priložnostni nakup. Naslov pove Mihael Vrenko, mizar, Celje, Na okopih 11.

Učenca
z dobrim spričevalom išče Celjska avto-in strojna delavnica, Celje, Ljubljanska cesta 11. 1-2